

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 17 aprilie 2018 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpatul

Topal Ilia Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.07.2016 – 17.04.2018;
2. instanța de apel: 10.05.2018 – 28.11.2018;
3. instanța de recurs: 05.03.2019 – 08.05.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 17 aprilie 2018, inculpatul Topal Ilia a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 un an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa stabilită să nu fie pusă în executare, dacă în perioada termenului de probă de 1 (un) an pe care l-a fixat instanța, inculpatul Topal I. nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportament exemplar și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod penal s-a dispus să fie pusă pe seama inculpatului Topal I. obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Executarea sentinței a fost pusă în sarcina Biroului de probațiune Comrat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Topal Ilia la data de 30 mai 2015, aproximativ la ora 21.00 min., aflându-se nu departe (într-o parte) de terasa magazinului IP "Rosti Elena", situat pe adresa sat. Xxxxx, str. Xxxxx, xx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat și cu o obraznicie deosebită, folosind un pretext neînsemnat, a încălcat grosolan ordinea publică, care s-a exprimat prin faptul, că a început a-i aplica lovituri cu mâinile cetățeanului Neicovcen P., în același timp exprimând în adresa acestuia cuvinte necenzurate, după aceea, necătând la faptul, că la fața locului a venit partea vătămată Rosti E., și încercând să curme actele huliganice ale inculpatului prin tragerea cetățeanului Neicovcen P. și solicitările adresate inculpatului de a înceta actele sale, de asemenea a aplicat o lovitură ultimei cu pumnul în cap, iar apoi și o lovitură cu pumnul pe mână.

În rezultatul acțiunilor infracționale mai sus menționate ale inculpatului Topal I., părții vătămate Rosti E. i-a fost cauzată vătămarea neînsemnată a sănătății, sub formă de echimoză pe suprafața laterală a antebrațului stâng.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Topal Ilia a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) CP - *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunerea de rezistență violentă asupra persoanei care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cazmalî V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri prin care Topal I. să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile lui a componentei infracțiunii incriminate.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul a indicat următoarele:

- persoana maltrată, nepotul E. Rosti – P. Neicovcen, în cadrul procesului penal ocupa o poziție inechivocă, neconsecutivă față de incidentul care s-a petrecut. Astfel, în cadrul urmăririi penale a declarat, că ei cu Topal I. s-au încăierat și au început a se lupta (declarațiile cărora li s-au dat citire în ședința de judecată în lipsa acestui martor, f.d. 4 a sentinței). Însă, tot el a depus la procuror cererea, prin care a comunicat, că nu are pretenții față d Topal I. și nu dorește tragerea acestuia la răspundere penală, deoarece Topal I. nu l-a lovit. (f.d. 69);

- inculpatul a neagat că l-a maltratat pe Neicovcen P., și de aceea în calitate de probe rămân doar declarațiile părții vătămate Rosti E., care a explicat, că s-a speriat pentru nepotul său și i-a luat apărarea, după care a decloarat că nu prea l-a atacat. Astfel, toate

dubiile, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului;

- faptul aplicării în mod intenționat a lovirilor părții vătămate de către inculpat, când aceasta îi despărțea pe Topal I. și Neicovcen P. care s-au încăierat, nu este probat prin ansamblu de probe existente în dosar. Inculpatul în mod categoric neagă faptul aplicării în mod intenționat a lovirilor părții vătămate. A indicat asupra faptului, că vătămarile corporale depistate la Rosti E. s-au format în rezultatul, când în momentul, când ultima încerca să-i despartă pe el cu Neicovcen P., ultimul vrând să-l lovească pe Topal I., întâmplător a lovit-o pe Rosti. Această versiune se confirmă prin declarațiile martorului Cocianjî N. Pe lângă declarațiile părții vătămate Rosti E., probe suficiente și concludente, care să combată versiunea inculpatului instanței nu ia-au fost prezentate. Declarațiile martorului Ivarlac A. și Neicovcen P. în această parte nu pot fi recunoscute drept obiective, deoarece aceștia se află în relații ostile de mult timp cu Topal I.;

- din declarațiile părții vătămate Rosti E., făcute în ședința de judecată, rezultă că ea însăși nu este sigură de faptul, că Topal I. în mod intenționat i-a aplicat lovitura. Formularea "inculpatul Topal I. a vrut să-l lovească, posibil, pe Neicovcen P., însă a nimerit în ea", subînțelege, că partea vătămată nu exclude faptul, că lovitura, care ea, din spusele ei, a primit-o de la Topal I., era predestinată lui Neicovcen P., însă întâmplător s-a ales ea, când s-a băgat între doi bărbați încăierați conflictuali. Toate dubiile, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului;

- instanța în mod veridic a constatat, că partea vătămată Rosti E. și Neicovcen P. în momentul incidentului din 30 mai 2015 se afla de mai mult timp în relații ostile cu Topal I. în legătură cu faptul că Rosti E. era nemulțumită de relațiile apropiate dintre Topal I. și fiica ei Belecci (Rosti) Polina (Topal I. a trăit în concubinaj cu fata Rosti E. câțiva ani până la incidentul din 30.05.2015, locuind în casa părții vătămate Rosti E.). Însă, cu toate acestea, instanța a argumentat existența huliganismului în acțiunile lui Topal I. prin faptul, că "acțiunile ilicite ale inculpatului au fost comise în locul, accesibil publicului, în prezența altor cetățeni și orientate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, vădită pentru cel vinovat" (pag. 7 a sentinței);

- faptul, că locul incidentului este accesibil publicului, nu întotdeauna înseamnă, că intenția persoanei a fost orientată spre încălcarea ordinii publice. Pentru a concluziona cu privire la scopul de a încălca ordinea publică urmează de studiat minuțios motivația persoanei. Concluzia cu privire la unica intenție de a încălca ordinea publică poate fi făcută cu excluderea altor motive. După cum de mai multe ori a fost atrasă atenția de către partea apărării, intenția lui Topal I. a fost orientată spre clarificarea relațiilor cu rudele

fostei sale concubine - Neicovcen P. și Rosti E., față de care avea o antipatie reciprocă de mai mult timp;

- prezența altor cetățeni în timpul efectuării acțiunilor ilicite în locul public, nu este un indiciu calificativ al huliganismului. Particularitatea laturii subiective al huliganismului în acest aspect constă în faptul, că vinovatul de huliganism înțelege, că se află în apropiere nemijlocită cu alte persoane și dorește să tulbure liniștea și ritmul obișnuit al vieții lor normale (ceea ce constituie o parte componentă a ordinii publice).

Prin materialele dosarului s-a dovedit, că Topal I. i-a propus lui Neicovcen P. să clarifice relațiile la o distanță considerabilă de bar, în care aceștia s-au întâlnit (nu în bar, unde s-au întâlnit, nu în apropiere nemijlocită de bar - după cum explică Topal I., "ca să nu încurce oamenilor, care se odihnesc în bar");

- din materialele dosarului nu s-a dovedit faptul, că în locul, unde clarificau relațiile Topal I. și Neicovcen P. în momentul când s-a început conflictul erau alți oameni, liniștea cărora putea să fie tulburată. A menționat, că învinuirea urmează să fie maximal concretă, iar fiecare indiciu calificativ urmează să fie probat prin probe veridice, suficiente, ci nu prin formulări abstracte;

- a menționat, că observând în acțiunile inculpatului o „obraznicie deosebită”, instanța nu a argumentat în nici un fel prin ce anume s-a exprimat această obraznicie deosebită. Indiciul calificativ al „acțiunii, care se deosebește prin conținutul său printr-o obraznicie deosebită”, are loc nu atunci când vinovatul a manifestat o obraznicie obișnuită, nerușinare obișnuită sau grosolănie sau cruzime, ci doar în acele cazuri, când acțiunile sale au fost deosebit de neobrazate, adică se distingeau printr-un grad suprem de obraznicie;

- instanța în sentință a menționat, că nu i-a în considerație caracteristica pozitivă a lui Topal I., eliberată de către primarul sat. Chirsovo (f.d. 33), deoarece aceasta nu este semnată de o persoană cu funcții de răspundere, care este menționată drept autor (pagina 7 a sentinței). Ținând cont de faptul, că instanța de judecată are obligația de a examina cauza obiectiv și imparțial, precum și faptul, că pe acest act a fost pusă ștampila primăriei satului, instanța, întorcându-se din deliberare, urma să reia de la început cercetarea judecătorească și să pună în discuție chestiunea cu privire la această probă la discutarea părților. În cazul dat, omisiunea cu semnătura primarului pe caracteristica lui Topal I. era să fie corectată în scurt timp, și instanța la emiterea sentinței era să aibă imaginea obiectivă a persoanei inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2018, a

fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Cazmalî V. în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, reluând cercetarea judecătorească la demersul avocatului Cazmalî V. și a procurorului, și cercetând probele în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, a considerat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a dat o calificare corectă faptei inculpatului Topal I., al cărui vină, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, s-a confirmat prin materialele dosarului, precum și prin probele, dobândite atât în cadrul urmăririi penale, cât și cele stabilite în ședința de judecată în cadrul examinării cauzei în prima instanță, de asemenea corect i-a stabilit pedeapsa în conformitate cu cerințele art. 75-78 Cod penal, adică ținând cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei.

Argumentul părții apărării privind necesitatea achitării inculpatului Topal I., pe motiv că în acțiunile acestuia lipsește componența infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece circumstanța indicată se combate prin probe existente în materialele dosarului.

De asemenea, reieșind din circumstanțele de mai sus indicate, neîntemeiat este și argumentul apelantului cu privire la faptul, că inculpatul Topal I. nu urmărea scopul să tulbure ordinea publică, în legătură cu care fapt l-a rugat pe Neicovcen P. să iasă din bar (magazin), deoarece, chiar dacă se afla departe de bar (magazin), în stradă, acesta se afla în loc public, care este accesibil publicului, și dându-și seama, că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, a tulburat prin acțiunile sale ordinea publică și liniștea cetățenilor.

De asemenea, neîntemeiat este și argumentul apelantului înaintat de acesta în calitate de temei pentru admiterea cererii de apel cu privire la lipsa laturii subiective (intenției) în acțiunile inculpatului, deoarece conflictul a avut loc exclusiv cu partea vătămată și Neicovcen P. din motivul relațiilor ostile între ei, și că existența martorilor oculari întâmplători nu indică asupra intenției inculpatului de a încălca ordinea publică, deoarece după cum a fost anterior menționat, acțiunile ilicite ale inculpatului au fost comise într-un loc accesibil publicului, și în prezența altor cetățeni și erau orientate spre încălcarea grosolană a ordinii publice vădită pentru cel vinovat.

În contextul celor menționate, de asemenea este neîntemeiat și argumentul apelantului cu privire la faptul, că învinuirea este bazată doar pe declarațiile părții

vătămate Rosti E., deoarece inculpatul Topal I. vina în învinuirea înaintată nu a recunoscut-o, iar însuși Neicovcen P. - nepotul părții vătămate Rosti E. a depus cererea (f.d. 69), prin care a comunicat, că nu are pretenții față de Topal I., nu dorește tragerea acestuia la răspundere penală, din motivul că Topal I. nu l-a lovit.

De asemenea, este neîntemeiat și argumentul apelantului cu privire la faptul, că aplicarea intenționată a loviturilor părții vătămate nu este probat prin ansamblu de probe existente, deoarece în cazul dat prin probele cercetate, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, faptul cauzării vătămarilor corporale Rosti E. s-au confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 703 din 20.07.2015, potrivit căruia s-a stabilit, că la partea vătămată Rosti E. au fost depistate vătămări neînsemnate a integrității corporale, (f.d. 46).

Pe lângă aceasta, instanța de apel a menționat, că cauzarea vătămarilor corporale părții vătămate, de asemenea, s-a confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 81D din 27.07.2015, din care a rezultat, că se exclude formarea vătămarilor corporale mai sus indicate la căderea părții vătămate Rosti E. de la înălțimea proprie pe suprafață cu lovirea ulterioară de o suprafață tare. (f.d. 50)

Astfel, luând în considerație circumstanțele indicate instanța de apel a considerat ca fiind nefondate afirmațiile părții apărării cu privire la faptul, că vătămarile corporale depistate la Rosti E. s-au format în momentul când Rosti E. a încercat să-l despartă de Neicovcean P., Topal I. a lovit-o întâmplător pe Rosti E., fapt care s-a confirmat și prin declarațiile martorului Cocianjî N.

În cazul dat, instanța de apel a considerat, că declarațiile martorului Cocianjî N., cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, sunt neveridice, deoarece au fost combătute prin declarațiile părții vătămate Rosti E., ale martorilor Ivarlac A., Neicovcen P., precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 70D din 20 iulie 2015. (f.d. 46)

De asemenea, de către colegiu nu pot fi luată în considerație, drept probă al nevinovăției inculpatului, declarațiile martorului părții apărării Neicovcen H.S. (f.d. 150), deoarece întreaga informație despre cele întâmplate lui îi sunt cunoscute din spusele și interpretarea evenimentelor de către inculpatul Topal I.

De asemenea, instanța de apel nu a luat în considerație nici declarațiile inculpatului Topal I., deoarece acestea au fost făcute cu scopul de a se eschiva de răspundere penală pentru fapta săvârșită, și care au fost combătute prin materialele dosarului, inclusiv prin declarațiile părții vătămate Rosti E., martorilor Ivarlac A. și Neicovcen P., procesele-verbale de confruntare (f.d. 74-76, 77-79, 108-110), raportul de expertiză medico-legală nr.

70D din 20.07.2015 (f.d. 46-50).

Argumentul apelantului cu privire la faptul, că declarațiile martorului Ivarlac A. și Neicovcen P. în această parte nu pot fi recunoscute ca fiind obiective, deoarece aceștia se află în relații ostile de mult tip cu Topal I., de asemenea în opinia instanței de apel nu au putut servi drept temei de achitare a inculpatului Topal I., deoarece acestea nu corespund circumstanțelor și materialelor dosarului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Topal I., prin care, indicând temeiul de casare stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri prin care să fie dispusă achitarea sa în legătură cu lipsa în acțiunile lui a componenței infracțiunii incriminate, invocând argumente similare celor invocate în apelul declarat de către avocatul inculpatului, Cazmalî V. (f.d. 204-209, vol. II).

6. La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, indicând că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Având în vedere argumentele recurentului, care în ansamblu reprezintă critici cu privire la aprecierea instanței de apel a probelor administrate în speță, Colegiul penal constată că motivele menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor, întrucât, după cum rezultă din conținutul recursului, inculpatul încearcă să relateze propria versiune cu privire la desfășurarea evenimentelor petrecute la data săvârșirii infracțiunii, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă în acest sens, Colegiul precizează că aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului este bazată pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la etapa examinării recursului ordinar, Colegiul penal reamintește că dezacordul părților cu aprecierea probelor, nu reprezintă unul din temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind competența exclusivă a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a inculpatului Topal Ilia.

Sub un alt aspect, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la judecarea cauzei, corect a conchis că starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu circumstanțele cauzei și probele administrate, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, și verificându-le suplimentar, corect a concluzionat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, considerentele primei instanțe fiind motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că temeiul de drept invocat de recurent, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, Colegiul atestă că, instanța de apel la judecarea apelului declarat de către apărătorul inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea emisă s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește în pofida temeiniciei acesteia, reiterarea cărei nu este oportună, chestiune ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert v. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal denotă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Topal Ilia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Faptul că inculpatul nu își recunoaște vina nu poate fi reținut ca un motiv de achitare, această poziție reprezentând un drept la apărare al inculpatului dar nu o chestiune ce generează achitarea lui, întrucât probele administrate dovedesc cu certitudine că acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunilor incriminate, acestea fiind cercetate în ședința instanței de apel respectându-se principiul contradictorialității și egalității armelor în procesul penal.

Colegiul penal constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul probelor, sau ignorarea unor aspecte, ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o statuează.

Tot aici, instanța de recurs remarcă faptul că, deși recurentul a invocat temeiul de casare a deciziei atacate, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursului nu a desfășurat pretinsele încălcări, motivarea reducându-se mai mult la o enumerare a unor probe, care în opinia apărării au fost apreciate eronat, cestiune asupra căreia instanța sa expus supra.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate de recurent, soluția emisă de către instanța de apel fiind legală, întemeiată și motivată complet, iar recursul declarat de către inculpatul Topal Ilia, urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpatul **Topal Ilia Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **29 mai 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana